

**28. ФЕСТИВАЛ ТЕЛЕВИЗИЈСКОГ
ЕТНОЛОШКОГ ФИЛМА**
**28th FESTIVAL OF
TV ETHNOLOGICAL FILMS**
КУЧЕВО / KUČEVO ✕ 15-19/07/2019

Свако ново издање ФЕТЕФ-а је другачије и трудимо се да буде боље од претходног.

Ове године, 28. Фестивал телевизијског етнолошког филма у Кучеву посебан је и по томе што се у званичном програму налази чак седам филмова који се баве народним стваралаштвом, народним животом, обичајима и традицијом нашег краја. И није то ни порудиба, ни протекција. То је сведочанство о богатству нашег краја. То је и потврда да је право и природно место за одржавање фестивала етнолошког филма управо Кучево.

Лепе, занимљиве, необичне приче о Звижду и Хомољу, заједно са причама о и из других крајева Србије, кренуће из Кучева у свет. За узврат нам са свих меридијана долазе филмови о другим, далеким народима, њиховим традицијама, веровањима, културним матрицама. То наш Фестивал чини местом добре и племените културне размене са светом.

Свим ауторима и сарадницима желим успешан 28. ФЕТЕФ.

Срдечно,
Владимир Стојановић
Председник Општинске Кучево

Every new edition of FESTEФ is different, and we always strive to make it even better than the previous one.

This year, 28th Festival of Ethnological Film in Kučevo is also special because, in the official selection, there are as much as seven films about folk creative work, life, customs and traditions of our region. They weren't commissioned, there wasn't any kind of favoritism. It's simply a testament of the wealth of our locale. And a confirmation that Kučevo is exactly the right and natural place for having a festival of ethnological film.

Beautiful, interesting, unusual stories about Zvižd and Homolje, together with stories from different parts of Serbia, are going to be presented to the world from Kučevo. In return, films about different, faraway people, their traditions, beliefs, cultural matrices are coming to us from every corner of the globe.

All of that makes our Festival a place of good and noble cultural exchange with the rest of the world.

Sincerely,
Vladimir Stojanović
President of Kučevo Municipality

Велико ми је задовољство што је по 28-и пут Центар за културу „Вељко Дугошевић“ Кучево организатор и домаћин фестивалским филмским причама о животу и обичајима људи са различитих меридијана. Такође, ове године кроз филмско приповедање имамо прилику да део наше, локалне, културне баштине покажемо свету, што ме чини посебно поносном.

Зато верујем да ће овогодишњи ФЕТЕФ бити бољи од прошлогодишњег, као и што ће онај идуће године бити бољи од овог. И тако сваке наредне године.

Свим ауторима и сарадницима желим успешан 28. ФЕТЕФ.

Срдачно,
Јасмина Блажојевић
Директор Центра за културу
„Вељко Дугошевић“ Кучево

It's my great pleasure that, for the 28th time, Cultural Centre „Veljko Dugošević“ Kučevo, organizes and hosts festival film stories about lives and customs of the people from different parts of the Earth. Also, this year, thorough film storytelling, we have a chance to present the world part of our local cultural heritage, which makes me especially proud.

That's why I believe that this year's FESTE F is going to be even better than the last year's. And so, every following year.

To all filmmakers and associates, I wish a successful 28th FESTE F.

Sincerely,
Jasmina Balgojevic
Manager of Centre for Culture
“Veljko Dugosevic”

ОБИЉЕ

Већ трећу годину припремам овај програм, и размишљам: јесам ли некад био престрог па одбио и нешто добро!? Ако и јесам, желео сам само да овај програм буде јак, садржајан и – подстицајан. Кад видите којим темама се баве колеге из белог света, какве наративне поступке изналазе и примењују, сигурно пожелите да нешто такво урадите и сами. Чини ми се заиста да су и одбијенице на претходним фестивалима и увид у светску продукцију етнографских филмова оснажили, окуражили и мотивисали наше ствараоце. Јер нашим људима идеја никад није недостајало, имамо о чему да причамо, а и техника је данас све доступнија. *Hic Rhodus, hic salta!* И ево, чини ми се, на овом Родосу званом ФЕТЕФ многи домаћи ствараоци скочише и одскочише!

Надајмо се да ће наредних година, уз већу подршку целе заједнице, бити прилике да у овај крај доведемо више колега, и домаћих и из света, јер само сусрети и размена омогућавају да више знамо и умемо. Истовремено, одавде путује у свет једна добра слика ових људи и овог краја пребогатог особеним обичајима, веровањима, алатима, грађевинама, светковинама, ритуалима, мелодијама, речима... чудесним обиљем и материјалне и нематеријалне културне баштине, какву мало ко има.

Владимир Перовић
Селектор

ABUNDANCE

I've been preparing this program for three years now, and I've been asking myself whether I've been too rigorous at times and rejected really good works?! If I had, it was because I wanted this program to be strong, meaningful and – inspiring. When you see which topics your colleagues in the big wide world explore, which narrative methods they find and apply, you certainly wish to do something like that. I

would say that even being rejected at earlier editions of this festival, and having an insight into the world production of ethnological films, might have been really empowering, encouraging and motivating for our filmmakers. For, our people never lacked the ideas, we do have stories to tell, and today technology is more accessible than ever. Hic Rodus, hic salta! It seems to me that in this Rhodes called FESTEФ, number of Serbian filmmakers made a huge leap indeed!

Hopefully, in the coming years, with the even bigger support of the whole community, we will get a chance to bring more colleagues here, from our, and from the other countries, because only meetings and exchanges with each other, make possible to learn, know and do more. At the same time, we send to the world a good, positive image of this people here, and this region, which is rich with unique customs, beliefs, tools, buildings, celebrations, rituals, melodies, words... the marvelous abundance of tangible and intangible heritage that is rarely found in just one place.

Vladimir Perovic
Selector

Звездана Станојевић, професорка српског језика и књижевности, ауторка више награђених дечјих и етнолошких филмова, као и књиге о обредима Влаха. Бави се истраживањем традиције Румуна Источне Србије. Љубав према књижевности, етнологији и филму преноси својим ученицима, откривајући лепоту и радост живота и везу између прошлости и садашњости људи.

Zvezdana Stanojevic, professor of Serbian language and literature, the author of several award-winning children's and ethnological films, as well as the book about Vlach rituals. She researches the traditions of Romanian people living in Eastern Serbia. Her love of literature, ethnology and films, she passes on to her students, thus, revealing the beauty and joy of life, and the link between human past and present.

Јелена Вукмановић, у новинарству ради четрнаест година, али након дугогодишњег праћења друштвено политичких тема у Србији и региону, кроз специјалне емисије и документарце, филм „Циповка – хлеб који се смеје на месец“, први је искорак у „неполитичке“ теме. Сва је прилика, не и последњи. За њега је награђена Гран пријем „Златни пастир“ на 27. Међународном фестивалу телевизијског етнолошког филма у Кучеву, као и специјалним признањем за очување културног наслеђа на 27. Међународном фестивалу етнолошког филма у Београду. Дипломирала је новинарство на Универзитету у Новом Саду, а за свој рад и ангажовање више пута је награђена.

Ms Jelena Vukmanović has been in journalism for fourteen years and most often deals with current socio-political topics, from Serbia and the ex-Yugoslavian countries. The film „Cipovka – The Bread Smiling at the Moon“ is the first step in „non – political“ themes and as it seems, not the last. „Cipovka“ was awarded with Grand Prix „Golden Sheperd“ on 27th FESTEФ in Kučevo and with special award for promoting, exploring and safeguarding cultural heritage on 27th International Festival of Ethnological Film in Belgrade. She graduated from Journalism at the University of Novi Sad, and has been awarded several times for her work and engagement.

Проф. др Слободан Наумовић предаје визуелну антропологију при Филозофском факултету Универзитета у Београду. Аутор је књиге о уличној фотографији у Бору и бројних студија и огледа о играном и документарном филму. Као аутор, стручни консултант и сниматељ учествовао је у више филмова и ТВ емисија. Био је члан жирија АСТРА фестивала у Румунији, Међународног фестивала етнографског филма у Софији, Међународног фестивала етнологског филма у Београду, као и ФЕТЕФ-а.

Prof. Dr. Slobodan Naumovic teaches visual anthropology at Faculty of Philosophy, University of Belgrade. He's the author of the book about street photography in Bor, and many studies and experiments regarding feature and documentary films. As an author, consultant and cameraman, he participated in many films and TV programs. He was a member of a jury at ASTRA festival in Romania, The International Festival of Ethnographical Film in Sophia, The International Festival of Ethnographical Film in Belgrade, and FESTEФ.

ФИЛМОВИ films

АКО МЕ ПРИМАШ ЗА БРАТА, ЈА ТЕБЕ ПРИМАМ... ACCEPT ME AS YOUR BROTHER, I DO ACCEPT YOU

Светлана Миљанић **Svetlana Miljanic**, Србија **Serbia**, 30.00 / 2018

У готово празном Милошевом Дољу, селу смештеном између планина Голије и Јадовника, двоје људи евоцирају успомене на давнашњи живот у слози Срба и муслимана (данас Бошњака). Збратимљене и окупљене породице Хаџифејзовић и Пејовић пример су како се у добрим временима, а посебно у оним лошим, чувао комшија – као најближи род. Станислава-Цана Пејовић и Емин Хаџифејзовић јесу чувари сећања и времена које је требало забележити зарад онога што зовемо: науку.

In the almost empty village of Milošev Dol, nestled between mountains Golija and Jadovnik, two people evoke their memories of long gone times when Serbs and Muslims (Bosniacks) lived in harmony. Bonded together by blood brotherhood and by serving as god parents to each other, families Hadjifejzovic and Pejovic are an example of how to respect and protect your neighbour, in good, and especially in bad times – like they are a next of kin. Stanislava Cana Pejovic and Emin Hadjifejzovic are guardians of memories and times that deserved to be documented, as lesson for future generations.

Светлана Миљанић. Моја маленкост се у свом вишедеценијском новинарском, ауторском раду увек враћала етнолошким и антрополошким темама које су доказано занимљиве не само гледаоцима са ових простора, већ и читавог земаљског шара. Тако су се низале и многобројне награде међу којима и “Славуј Хаџић” – за свеукупно ТВ стваралаштво. Најдрагоценија је, ипак, ниска пријатеља коју с поносом носим кроз живот, а које сам упознала захваљујући свом стваралаштву.

Svetlana Miljanic. During the several decades of my work as a journalist and the author, I was always coming back to ethnological and anthropological themes that proved to be interesting not only to the viewers from this region, but worldwide. Many significant awards followed one another, among them “Slavuj Hadzic” – for the entire body of work on television. However, the most precious are friends I made thanks to my work, they are like pearls in the necklace that I wear with pride.

БИСТРИЧКЕ ВОДЕНИЦЕ

MILLS OF BISTRICA

Новица Савић **Novica Savic**, Srbija **Serbia**, 3.50 / 2019

У селу Бистрица код Петровца на Млави још увек раде воденице. Има их чак осам активних на реци Бистрици, а неке памте још турска времена. Око њих се испредају разне приче о вампирима и о ђаволу лично који је измислио чекетало.

In the village Bistrica near Petrovac na Mlavi, water mills still work. There are eight active ones on the river Bistrica, and some of them remember the times of the Ottoman rule in Serbia. Tales that surround them include vampires and the Devil himself, who allegedly invented *čeketalo* (milling board).

Новица Савић (1966, Пожаревац), новинар, од 1992. у РТС ТВ Београд. Добитник Октобарске награде града Пожаревац и Повеље културе, признања Капетан Миша Анастасијевић за допирнос култури, те бројних признања за репортаже и документарне филмове на домаћим и иностраним фестивалима, уз шест Сребрних пастира на ФЕТЕФ-у. Један од аутора документарне емисије „Траг“. Члан Управе УНС. Завршио школу BBC за информативни и документарни програм.

Novica Savic (1966, Požarevac). Journalist at RTS, TV Belgrade from 1992. He was awarded October Prize of the city of Požarevac, Honorary Prize for Culture and Captain Misa Anastasijevic Prize for the contribution in the field of culture, and also numerous recognitions for reportages and documentaries at domestic and international festivals, including six Silver Shepherds at FESTEФ. One of the authors of the TV documentary program "The Trail". Member of the Directorate of UNS (Association of Journalists of Serbia). He finished the BBC School for news and documentary programs.

ВАТРА ЗА МРТВЕ

FIRE FOR THE DEAD

Миљана Вуковић **Miljana Vukovic**, Србија **Serbia**, 8.37 / 2019

Филм приказује покладни обичај *Марџа* који се одржава још једино у селу Ракова Бара, у општини Кучево. Обичај се изводи тако што се у центру села запаљу велика ватра – *џривјеџ*, а око ватре игра група мушкараца у колони у облику змије. Устут се врши и намењивање за мртве. Тог дана припремају се и *џлашинџе*, јело од теста које припремају Власи.

This film shows carnival custom called *mar-ga*, nowadays practiced only in the village Rakova Bara, municipality of Kučevo. This custom is performed by making big fire in the center of the village – *privjeg* and a group of men lined in a shape of snake, dancing around it. At the same time funeral repast is carried out. At that day, Vlachs prepare *pljašinte*, a meal made of dough.

Миљана Вуковић (1995) је новинарка Прве српске телевизије у емисији Експлозив. Живи и ради у Београду. Завршила је Факултет политичких наука, смер новинарство. Похађа и мастер студије на истом факултету. У склопу свог позива ради на разним људским причама, снима документарне филмове, репортаже и остале новинарске жанрове.

Miljana Vukovic (1995.) is a journalist for the „Explosive“ at „Prva“ television. She lives and works in Belgrade. She graduated from Faculty of Political Science, Department of Journalism. She's attending Master degree program at the same faculty. As a part of her job, she makes human interest stories, documentaries, reportages and other journalism genres.

ВЕЛИКИ ПЕТАК У КРСТАТОЈ ЦАМИЈИ

GOOD FRIDAY IN KRSTATA MOSQUE

Слаћан Стојановић **Sladjan Stojanovic**, Србија **Serbia**, 16.00 / 2019

На Велики петак, сваке године, хиљаде људи посети једну малу и необичну цркву у Врању. И тако вековима...

Every year, on Good Friday, thousands of people visit one small, unusual church in Vranje. And so it goes on and on, for ages...

Слаћан Стојановић, рођен у Врању. Дипломирани менаџер масовних медија, запослен у дописништву РТС у Врању. Сниматељ многобројних прилога, репортажа и емисија емитованих на каналима РТС. Редитељ више документарних филмова којима се представио на многим међународним филмским фестивалима и ревијама широм света. Добитник више међународних награда. Покретач и организатор међународног фестивала документарног филма „Документ“, Ревие репортаже РТС и многих других културних дешавања у Врању. Члан Удружења филмских уметника Србије.

Sladjan Stojanovic was born in Vranje (Serbia). He has a degree in mass media management and works for Serbian Broadcasting Corporation's (RTS) as a correspondent in Vranje. He made numerous news pieces, reports and programs for RTS. He was a director of many documentary films presented at international film festivals and revues. He was an initiator and developer of „Document” - the international festival of documentary films, The Revue of TV reportages made by RTS, and many more different events in Vranje.

10

ВЕРТЕП У СРЕМУ

VERTEP IN SREM

Јелена Јовчић *Jelena Jovsic*, Србија *Serbia*, 21.00 / 2018

Вертеп је христијанизована варијанта коледарских поворки која слави рођење Исуса и отходи село на Бадње вече. У највећем српском селу Лаћарак (Срем) Вертеп је уједно и иницијација младића који су пред женидбу у оквиру њихове православне заједнице.

Vertep is a christianized version of koledarske povorke - Slavic Christmas caroling, which celebrates the birth of Christ, by making rounds through the village on Christmas Eve. In the biggest Serbian village, Laćarak (in Srem) Vertep is also an initiation of young men ready to marry, in their Eastern orthodox community.

Јелена Јовчић. Аутор документарних филмова и етнолог. Филмови су приказани на међународним фестивалима међу којима су Leipzig Festival, Cinema du Reel, Paris, ZagrebDox Festival, MFA Int. Film Festival Illes Balears и многи други где је добијала награде. Поред режије, радила је и као кустос у музеју, као сценариста у бројним маркетиншким агенцијама, новинар, али у својој суштини она је увек приповедач. Приповедач чије је најдраже средство филм. Последњих година бави се филмском едукацијом и експертским радом.

Jelena Jovčić. Author of documentaries and ethnologists. Her films were shown at international festivals including: Leipzig Festival, Cinema du Reel, Paris, ZagrebDox Festival, MFA Int. Film Festival Illes Balears and many more, where she won different awards. Besides directing documentaries, she worked as a curator in the museum, screenwriter in numerous marketing agencies, journalist, but in the core of her being, she is a storyteller. Storyteller whose favourite mean of expression is film. In the last few years she has been involved in film education and expert work.

ВЕШТИЧЈИ РЕЗ

WITCH'S CUT

A

Радомирка Сиљаноски **Radomirka Siljanoski**, Србија **Serbia**, 3.12 / 2015

„Вештичји рез“ је уметнички филм заснован на народном веровању у магију речи. Voice over девојке на почетку садржи бајалице за привлачење љубави, али како љубав није често онаква какву је замишљамо...

„Witch's cut“ is an art film based on the folk belief in magic of words. Girl's voice over at the beginning consists of spells for attracting love, but since love often is not what we imagine...

Radomirka Siljanoski. Born in Belgrade in 1978. She graduated from Faculty of Philology, department of Serbian Literature with South-Slavonic Literatures. At AKUD Krsmanc she discovers the basics of physical theatre, and participates in play „Antigone“ directed by Goran Cvetković. Later she begins to direct, act and compose film music. She's the author of several films screened in Serbia and internationally: Grossman (Slovenia), Video Medea (Novi Sad), Short form (Gornji Milanovac), Festival of Serbian Fantastic Film (Beograd). Documentary „If it's a Cancer it's not Lion“ was screened at Martovski Film Festival in 2018. She won awards for „The Last One“ (Hrizantema, Subotica) and „The Heroine“ (Žisel, Omoljica).

Радомирка Сиљаноски. Рођена 1978. у Београду. Завршила филолошки факултет, одсек: српска књижевност и језик. Основе телесног театра открива у АКУД Крсманац и учествује у представи 'Антигона' у режији Горана Цветковића. Касније почиње да се бави режијом и глумом и компоновањем примењене музике. Ауторка је више филмова који су приказивани у земљи и иностранству: Гроссман (Словенија), Видео Медеја (Нови Сад), Кратка форма (Горњи Милановац), Фестивал српског филма фантастике (Београд). Документарни филм Ако је рак, није лав је приказан на Мартовском фестивалу 2018. Награђивани филмови су Последња (Хризантема, Суботица) и Јунакиња (Жисел, Омољица).

ДЈЕЛО ВЈЕРЕ И ЉУБАВИ

THE ACT OF FAITH AND LOVE

13

Мира Лолић Мочевих **Mira Lolic Mocevic**, БиХ ВиН, 20.56 / 2018

На северозападу Републике Српске налази се Мркоњић Град, у коме како тамо кажу, живи побожан народ, који је од Светог Саве примио хришћанску веру као залог, а задужбинарство остало као путоказ који су прихватили и Срби новог доба, показујући каква дела ничу захваљујући вери и љубави према светосављу и отаџбини.

Mrkonjić Grad is located in the northwest part of Republika Srpska, it is said that there lives pious folk, who received Christianity from St. Sava and pledged to it; practice of endowment remained there as a signpost, now accepted by the contemporary Serbs, who perform great acts of faith and love for Svetosavlje and the homeland.

Мира Лолић Мочевих, самостални уредник РТРС и публициста (објавила 6 књига), ауторски је припремила бројне документарне филмове, записе и репортаже које се баве српским националним идентитетом. Бројни филмови награђивани су на домаћим и међународним фестивалима (*Косовски божур*, *Нина*, *Свети лоза*, *Најјачи а Србин*, *Офлаг бс*, *Дийишх*, *Пути до слободе*, *Пошкозар је ђамџи*, *Душу нису убили*).

Mira Lolic Mocevic, autonomous program editor RTRS and writer (she published 6 books), prepared numerous documentaries, reports and reportages about Serbian national identity. Lots of her films were awarded at domestic and international festivals...

ЖРВАЊ HAND MILL

ЖАРГЫЛЧАК

Гулзат Егембердиева **Gulzat Egemberdieva**,
Немачка **Germany**, 51 / 2017

Седећи испред својих јурти, жене окрећу жрвањ (ручни, који генерацијама користе киргиски номади) у једном, увек истом правцу. Није само жито самлевено и претворено у брашно, већ и живот који се понавља, као и обичаји - попут *ојмице невестје*. Долазак ауторке у родно место открива промене које су се десиле у судару традиције и модернизације.

Sitting before their *yurts*, women turn their *zhargylchak* (hand mills, used for generations by Kyrgyz nomads) in one and the same direction. It's not only grain that has been turned into flour, but also life that repeats itself, and traditions such as *bridal kidnapping*. This visit reveals the changes occurring when tradition and modernization meet one another.

Гулзат Егембердијева је рођена и детињство провела у регији Исик Кул у Киргистану. Дипломирала је журналистику на Факултету друштвених наука у Бишкеку, а мастер стекла на Универзитету у Торонту, на Централноевропским, Руским и Евроазијским студијама. Тренутно је на докторским студијама на Универзитету Хамболт у Берлину. Фокус студија је историја пре-совјетске и совјетске културе у Централној Азији. Две године је радила као новинар и документариста на Радио-телевизији Киригистана. Један је од директора *Chemodanfilms* из Торонта.

Gulzat Egemberdieva was born and spent her childhood in the Issyk Kul region of Kyrgyzstan. In 2006, she graduated with a B. A. in journalism from the Bishkek University of Humanities and, in 2015, an M.A. from the Centre of European, Russian and Eurasian Studies at the University of Toronto. She is currently enrolled in the Ph.D. (Promotion) program at Humboldt University in Berlin. Her focus is pre-Soviet and Soviet cultural history of Central Asia. She worked for 2 years as a journalist at the Kyrgyz National Radio & TV Corporation, also as a documentary filmmaker. She is the co-director of *Chemodanfilms*, based in Toronto.

ЗВУЦИ СА СЕМЕТЕША – ЕТНОМУЗИКОЛОШКО ИСТРАЖИВАЊЕ ДАНИЦЕ КРСТИЋ SOUNDS FROM SEMETES – DANICA KRSTIC'S ETHNOMUSICOLOGICAL RESEARCH

Миле Јаснић Mile Jasnic, Србија Serbia, 32.58 / 2017

Радња филма се догађа на језеру села Семетеш под-
но Копеолика. Аутор филма је преторучио Даницу
Крстић, познатој певачици изворних песама и сту-
денткињи етномузикологије да на овом локалите-
ту обради изворни музиколошки потенцијал Рашког
Ибра тако да су у филму представљене аутентичне
обичајне славске и свадбарске песме, чобанске, броја-
нице, брзалице, тужбалице и шаљиве песме.

The story is taking place at the lake near the village Semeteš,
at the bottom of mountain Kopaonik. The author of the film,
suggested to Danica Krstić, famous singer of traditional songs,
and ethnomusicology student, to re-imagine original musico-
logical potential of Raški Ibar, so this film presents different
kinds of ethno songs typical for this part of the country - asso-
ciated with work, religious celebrations, or social occasions.

Миле Јаснић је комплетан телевизијаки и филмски аутор (сценарио, текст, камера и режија) који је 40 година провео у РТС-у. Поред ауторског серијала „Ходнебље“ из којег је проистекао „ТРАГ“, у коме је овај аутор урадио 120 емисија, Миле Јаснић је снимии више документарних и етнолошких филмова обрађујући и истражујући богату културно-историјску баштину Рашког Ибра.

Mile Jasnić is a complete TV and film author (scriptwriter, cameraman and director) who spent 40 years in RTS. Besides his series „Hodneblje“, which was continued by „The Trail“ (he was the author of 120 episodes), Mile Jasnić made several documentary and ethnological films dedicated to the rich cul-tural and historical heritage of Raški Ibar.

ИГРАНКА ЗА ПОКОЈНОГ ЕМИЛИЈАНА DANCE FOR THE LATE EMILIJAN

Предраг Тодоровић **Predrag Todorovic**, Србија **Serbia**, 30.00 / 2019

Влашка етничка заједница у Србији вековима чува свој језик, материјално и културно наслеђе. Коло за умрлог је један у низу аутохтоних обреда којим Власи негују изражен култ мртвих.
Игра слави живог – од рођења.
Игра чува сећања – од искона.
Игра освештава џуџ – до судњег дана. И после...

Vlachs ethnic community in Serbia, preserves their language, tangible and intangible cultural heritage. Circle dance for the dead is one of the many authentic rituals by which Vlachs maintain strong cult of the dead.
The dance celebrates life – since the birth.
The dance keeps memories – since the beginning of time.
The dance lights the way – to the Judgment day. And after...

Предраг Пења Тодоровић (Јагодина, 1976.) има 25-огодишње искуство рада у више локалних медија. Од 2008. године налази се на месту директора и гл. и одг. уредника ТВ ЦЕНТАР из Свилајнца. У сарадњи са колегама Марком Мирковићем, Слађаном Богдановићем и Златком Ђурђевићем, аутор је бројних докуменарних записа награђиваних на фестивалима ТВ и филмског стваралаштва.

Predrag Pedja Todorovic (Jagodina, 1976.) has 25 years of experience working in several local medias. From 2008. he is director and editor in chief of TV CENTER from Svilajnac. In association with colleagues Marko Mirkovic, Sladjan Bogdanovic and Zlatko Djurdjevic, he is the author of many documentaries awarded at TV and film festivals.

КАРТОЛИНЕ – Момјан

POSTCARDS – Momjan

17

Игор Безиновић **Igor Bezinovic**, Хрватска **Croatia**, 4.32 / 2019

(Једна од 12 епизода ТВ серије Картолине – петоминутне псеудо-документарне вињете о малим хрватским местима чији житељи говоре специфичним дијалектом или страним језиком).

Психогеографско истраживање истарског градића Момјана, с нарацијом на истровенетском дијалекту.

(One of the 12 episodes of the series „Kartoline“ – 5 minute pseudo-documentary vignettes about small Croatian towns and villages in which residents speak in strong dialects or foreign languages).

Psychogeographical exploration of the Istrian town of Momnjan, with narration in their specific dialect.

Игор Безиновић (Ријека, 1983.) дипломирао је филозофију, социологију и компаративну књижевност на Филозофском факултету у Загребу те Филмску и ТВ режију на Академији драмске умјетности у Загребу. Режирао је десетак кратметражних филмова, дугометражни документарцац Блокада и дугометражни играно-документарни хибрид Кратки излет.

Igor Bezinovic (Rijeka, 1983.) has a Bachelor's Degree in Philosophy, Sociology and Comparative Literature in Faculty of Philosophy in Zagreb, and in TV directing at Academy of Dramatic Arts in Zagreb. He directed several short films, a feature length documentary "The Blockade" and a documentary-feature "The Short Trip". He is both professional and amateur filmmaker.

КАРТОЛИНЕ – Штригова

POSTCARDS – Strigova

Ивана Пипал **Ivana Pipal**, Хрватска **Croatia**, 4.19 / 2019

(Једна од 12 епизода ТВ серије Картолине – петоминутне псеудо-документарне вињете о малим хрватским местима чији житељи говоре специфичним дијалектом или страним језиком.)

Легенда каже да је у средњем веку на овом простору постојао град који је тајанствено нестало.

(One of the 12 episodes of the series „Kartoline“ – 5 minute pseudo-documentary vignettes about small Croatian towns and villages in which residents speak in strong dialects or foreign languages.)

The Legend says that in the middle ages, there was a city located in this area, which mysteriously vanished.

Ивана Пипал (Загреб, 1990.) магистрала је Анимирани филм и Нове медије, АЛУ Загреб. Изражава се кроз медиј илустрације, анимације и филма. Издавала је илустроване књиге -Прича о тети Манди и Плави град, Жути град. Део је уметничког колектива Љубавнице, које спајају уметност и науку. Редовно излаже своје радове, а режирала је и анимирала неколико кратких филмова.

Ivana Pipal – (Zagreb, 1990.) Earned Master's Degree for animated film and new media in ALU Zagreb. She expresses herself through illustrations, animation and film. She published illustrated books: "The Story About aunty Manda", "The Blue City" and "The Yellow City". She is a member of an art collective Mistresses, which converges art and science. She exhibits her works on a regular basis; she was director and animator of several short films.

КОРИДА CORRIDA

19

Зоран Пејичић **Zoran Pejić**, БиХ **Bosnia & Herzegovina**, 21.56 / 2017

Традиција, страст, надметање и љубав према животињама и завичају – тема су филма „Корида“. Мало је корида и арена у „бијелом свијету“ које могу конкурисати овој, на Вучијој планини. У њој нема мачева, крви и убијања животиња. А и како би, када су такмичари (овнови) до јуче били „мирни као јагњад“. Корида прати вишевековни обичај влашићких села, у општини Теслић, чије је заједничко обележје: љубав према овновима, родном крају и традицији.

Tradition, passion, contest, love of animals and homeland, are the themes of the film „Corrida“. Not so many corridas and arenas can compete with this event at Vučja mountain. There's no swords, blood and killing in it. Of course, there isn't, since competitors (rams), only yesterday were „quiet as a lambs“ themselves. Corrida follows centuries old customs of Vlach's villages in the municipality of Teslić, all having one common denominator: love for rams, motherland and traditions.

Зоран Пејичић (1957, Чечава-Теслић). Од завршетка ФПН у Београду, 1980. године професионално је ангажован у бањалучком „Гласу“, а потом на Радио-телевизији Републике Српске, где је обављао бројне уредничке и менаџерске функције. Тренутно има статус самосталног уредника. Уз свакодневне, новинарско-уредничке послове, окушао се и као публициста и истраживач. Објавио је пет књига (три научне и две публицистичке монографије), као и више десетина научних радова. Докторат из области еколошке политике одбранио је на Факултету политичких наука Универзитета у Београду. У звање доцента биран је на Независном универзитету у Бањалуци.

Zoran Pejić (1957, Čečava, Teslić). Since graduating at Faculty of Political Sciences in Belgrade, in 1980. he was employed in Banja Luka's "The Voice", and after that at Radio-television of Republika Srpska, where he had a number of editorial and managerial positions. At the moment he enjoys the status of autonomous program editor. Besides everyday activities as a journalist-editor, he proved himself as a writer and researcher. He published five books (two scientific and two monographs) as well as few dozens of scientific essays. He has a PhD in political ecology from the Faculty of Political Sciences in Belgrade. He has a title of docent at Independent University in Banja Luka.

ЛУ-ЛУ-ЛУ-ЛУ LOO-LOO LOO-LOO

Предраг Тодоровић **Predrag Todorovic**, Србија **Serbia**, 24.00 / 2019

У планинским пределима источне Србије влашко народно стваралаштво изнедрило је пастирске “песме без речи”. Осамдесетпетогодишња Стана чува сећање на специфичан начин певања и покушава да га пренесе својој ћерки Живојки.

In the mountain region of East Serbia, Vlach's folk tradition produced unique shepherd "songs without verses". Eighty-five-year old Stana keeps the memories of this special way of singing, and tries to teach it to her daughter Živojka.

Предраг Пећа Тодоровић (Јагодина, 1976.) има 25-огодишње искуство рада у више локалних медија. Од 2008. године налази се на месту директора и гл. и одг. уредника ТВ ЦЕНТАР из Свилајнца. У сарадњи са колегама Марком Мирковићем, Слађаном Богдановићем и Златком Ђурђевићем, аутор је бројних докуменарних записа награђиваних на фестивалима ТВ и филмског стваралаштва.

Predrag Pedja Todorovic (Jagodina, 1976.) has 25 years of experience working in several local medias. From 2008. he is director and editor in chief of TV CENTER from Svilajnac. In association with colleagues Marko Mirkovic, Sladjan Bogdanovic and Zlatko Djurdjevic, he is the author of many documentaries awarded at TV and film festivals.

МУДРОСТ ПЛАНИНА

WISDOM OF THE MOUNTAINS

Дан Јонгблут **Dan Jongbloed**, Холандија **Netherlands**, 40 / 2017

Дан Јонгблут је дипломирао 2013. документаристику на ХКУ Универзитету уметности у Утрехту. Радио је као редитељ, монтажер и сниматељ у продукцијској кући документарних филмова Van Osch Films из Ден Боша. Снимао је документарце и телевизијске емисије за регионалне и националне телевизије. Тренутно ради као слободан филмски уметник.

Daan Jongbloed graduated in 2013 as a documentary filmmaker from HKU University of the Arts Utrecht. He worked as a director, editor and camera operator at the documentary production company Van Osch Films in Den Bosch. He worked on documentaries and TV-shows for regional as well as national broadcasters. He is now working as a freelance documentary/filmmaker.

Припадници авганистанског и таџикистанског Памири народа спадају међу најизолованије заједнице на свету. Живе у складу са вековним традицијама. Ипак, западњачки утицај, споро али извесно, допире до све забачене планинске регије. Памири планинама путујемо са аутором књиге "Нашим сопственим рукама" која говори о традиционалним јелима и пољопривреди народа Памири, што је први доступан писани извор који о тој култури говори на њиховом језику. Фредерик књигу доноси на њено извориште. Са сељацима разговара о њиховој свакодневnoj дилеми: може ли народ Памири остати веран својим старим обичајима док се прилагођава новом свету?

The Pamiri people of Afghanistan and Tajikistan are among the most isolated communities in the world. They live according to centuries-old traditions. Slowly but surely Western influences enter this remote mountain region. We travel through the Pamir Mountains with the author of 'With our own hands', a book about the Pamiri people's traditional dishes, food, and farming culture, which is the first written source about their culture accessible in their own language. Frederik brings his book back to its source. He speaks with farmers about the struggles they are facing: can the Pamiri people stay true to their old traditions while adapting to a new world?

НЕКОМ СВОМЕ OURS

Сеад Шаботић **Sead Šabotić**, Црна Гора **Montenegro**, 16 / 2019

Бихорски крај у Црној Гори је познат као предио из ког се одсели највећи број људи. Села у овом крају су углавном пушта, а куће празне. Брачни пар посећује куће својих рођака који су у иностранству. Они су једини посетиоци тих кућа у току целе године...

Bihor region in Montenegro is notorious for the highest percent of population leaving it in search for better life. The villages in this part of the country are mainly empty and houses are vacant. A married couple visits the houses of their relatives who live abroad. They are the only visitors of these houses throughout the year.

Сеад Шаботић. Дипломирани ФТВ редитељ, ФДУ Цетиње. Уписује и завршава пост-дипломске специјалистичке студије – област документарног филма. Редитељ је више документарних филмова. На Факултету драмских уметности у Београду је на мастер академским студијама.

Sead Sabotic. Graduated from the Faculty of Dramatic Arts in Cetinje. He finished postgraduate specialist studies in the field of documentary films.. He was a director of several documentaries. . Currently, he is enrolled in post-graduate studies at the Faculty of Dramatic Arts in Belgrade, MA studies.

О МЕСЕЦУ, ЛУНИ И ЊИХОВИМ ОДБЛЕСЦИМА

ON THE MOON, LUNA, AND THEIR REFLECTION, O LUNI, MESECU IN NJUNEM ODSEVU

23

Ивана Вогринц Видали **Ivana Vogrinc Vidali**, Словенија **Slovenia**, 21 / 2018

О месецу, Луни и њиховим одблесцима, покушава да прикаже две древне, староседелачке религије у Словенији. Иако ове две вере немају сасвим иста божанства, филм се фокусира на ономе што им јесте слично: Природа је врховно биће у обема.

On the Moon, Luna, and Their Reflection is an attempt at a portrait of indigenous religions of Slovenia. Although deities of two different indigenous religious systems do not overlap, the film focuses mainly on their common base – nature as the highest entity.

Ивана Вогринц Видали (Марибор, Словенија, 1997.) Осим гимназије, похађала је и Средњу музичку и балетску школу у Марибору, прво је свирала француску хорну, а потом се посветила соло певању. Иако је одувек била фасцинирана филмом као медијем, први пут се као аутор окушала 2014. на *ДокуДок* радионици где је направила свој први филм: *"Pilgrimage for the Cats"*. Године 2016. уписала је Филмску и телевизијску режију на Академији драмских уметности у Љубљани.

Ivana Vogrinc Vidali (Maribor, Slovenia, 1997). While attending gymnasium, she was also a student at Conservatory for Music and Ballet Maribor, playing French horn, later taking classes of classical singing. Though film always represented the most fascinating media for her, she tried herself in filmmaking only in 2014 at the *DokuDoc* workshops where she created her first (documentary) film - *Cat Pilgrimage (Romanje za maco)*. In 2016/2017 she became a student of Film and Television directing at Academy for Theatre, Radio, Film and Television in Ljubljana.

ПАНЦУЛА: КАКО ПЛЕШЕМО

PANTSULA: HOW WE MOVE

Јури Баденхорст **Juri Badenhorst**, Јужна Африка **South Africa**, 6.55 / 2017

Филмска екипа прати четири извођача панцула плеса из руралне области Јужни Делфт на ободу Кејптауна, да би сазнала нешто више о коренима овог традиционалног јужноафричког плеса.

A film crew followed four pantsula dancers from the Delft South rural area outside of Cape Town to learn more about this South African historic dance and its origins.

Јури Баденхорст је по завршетку средње школе уписао АФДА у Кејптауну где је упознао Роуан Смита са којим је три године студирао драматургију и режију, што је, касније и завршио. Јури је потом почео да се бави режијом и монтажом као слободан уметник. Тренутно ради као монтажер у Кејптауну. Јури је режирао разне телевизијске формате: документарце, кратке филмове, промотивне филмове невладиних организација, филмове о моди, култури, туризму и тако даље.

Juri Badenhorst graduated from High School and went to AFDA in Cape Town where he met Rowen Smith and studied writing & directing with him for 3 years, graduating with his bachelor's degree in writing & directing. Juri went on to becoming a freelance director and editor and currently works as a fulltime mid-weight editor in Cape Town. Juri has directed TVC, Documentary, Short Film, Fashion Film, Tourist Film, Cultural & NGO promo film and all kinds of creative filmmaking.

ПРЕВОДИ TRANSLATIONS NUTSIGASSAT

25

Тине Ценер **Tinne Zenner**, Гренланд, Данска, Немачка
Greenland, Denmark, Germany, 20.20 / 2018

Педесетих година прошлог века Данци су започели процес модернизације Гренланда: уклонили су све насеобине, преселили локално становништво, изградиле стамбене блокове, имплементирали нови језик и културу, наметнули данска имена пределима и топонимима великог пространства на Северу. „Преводи“ (на гренландском: „Nutsigassat“) говори о моћи коју поседује језик колонизатора. О поступку током којег су планине Сермитсиак и Кингиторсуак које окружују град Нуу, отргнуте од свог семантичког и географског значења. Високе бетонске зграде замениле су мале заједнице (*bygds*). И масовна производња ручно рађених *тупилака* (светих амајлија начињених од костију и рогова) сведочи о културолошкој мутацији једне митске фигуре у туристички сувенир.

The Danish modernization process in Greenland in the 1950's: closing all the settlements, relocating people, building apartment blocks, implementing a new language and culture, imposing the Danish names on spaces and landscapes of the vast country in the North. „Translations“ (in Greenlandic: 'Nutsigassat') reflects on the power of language as a colonizer. A process, through which the mountains of Sermitsiaq and Kingittorsuaq surrounding Nuuk were detached from both their semantic and geographical meaning. The concrete high-rises replaced the small communities of the bygds. Even the manual mass production of tupilaks (sacred amulets made of bones and horns) describe a cultural mutation of the mythical figure into a tourist object.

Тине Ценер је визуелна уметница и ауторка филмова која живи и ради у Копенхагену. Мастер студије је завршила на Данској краљевској академији левичких уметности. Кроз рад на аналогном филму, 3D анимацији и визуелним инсталацијама, она истражује материјалне структуре у које су утиснути историја, политика и колективно сећање. Њени радови су приказани на бројним међународним филмским фестивалима, и приказани у музејима, уметничким и културним центрима.

Tinne Zenner is a visual artist and filmmaker based in Copenhagen. She holds an MFA from The Royal Danish Academy of Fine Arts. Working with analogue film, 3D-animation and spatial installation, she explores the

physical structures, in which layers of history, politics and collective memory are embedded. Her work has been shown at a number of international film festivals, and exhibited internationally at numerous museums and art and cultural centers.

ПРОИЗВОДЊА КАЈМАКА MAKING OF KAJMAK

Снежана Шапоњић Ашанин **Snezana Saponjic Asanin**, Србија **Serbia**,
17.27 / 2017

У селима чачанског, горњемилановачког и трстеничког краја производи се кајмак на традиционални начин. Реч је о живом културном наслеђу које је очувано све до данас. Без обзира да ли се кајмак производи за потребе домаћинства, за пијачну продају или велика тржишта, принцип производње је исти. Традиционално знање може бити примењено у савременом бизнису.

In the villages around Čacak, Gornji Milanovac and Trstenik, kajmak is made by traditional method. This is a live cultural heritage, preserved to this day. No matter if kajmak is made for just one household, to be sold at local market place, or for the big wholesalers, the principle of production is the same. So, traditional knowledge can be applied in the modern business.

Снежана Шапоњић-Ашанин. Дипломирала на Филозофском факултету – Катедра за етнологију у Београду 1987. године. У Народном музеју у Чачку ради од 1991. године. Положила стручни испит 1994, звање вишег kustosa стекла 2003. године, а звање музејског саветника 2011. године. Баби се истраживањем, бележењем и изучавањем духовне и материјалне културе.

Snezana Saponjic – Asanin. Graduated from Faculty of Philosophy, Department of Ethnology in Belgrade in 1987. She has worked in the National Museum of Čacak since 1991. She passed professional exam in 1994, and became senior custodian in 2003. and museum advisor in 2011. She researches, documents and studies intangible and tangible cultural heritage.

ПУТ ЈЕДНЕ НИТИ A JOURNEY OF A THREAD

27

Небојша Илић Илке **Nebojsa Ilic Ilke**, Србија **Serbia**, 14.39 / 2017

Развијање свести о култури, обичајима и традицији свога народа код деце, проширивање знања и искуства деце о обичајима, нематеријалној културној баштини свога народа, културном наслеђу везаном за детињство, љубав детета за очување породичног и културног наслеђа. Јачање поноса у односу на сопствену културну баштину, али и поштовање разлика које постоје у заједници... СВЕ ПОЧИЊЕ ОД ВРТИЋА!!!

Raising children's awareness about culture, customs and tradition of the nation they belong to. Increasing their knowledge about the legacy that makes intangible heritage of their people and their childhood. Trying to develop sense for preserving family and cultural values.

Making them proud of their cultural heritage, at the same time teaching them to acknowledge and respect differences that exist in their community. Everything starts in kindergarten!

Небојша Илић (Власотинце, 1969.) Као сниматељ локалне телевизије каријеру започео 1994. године. Од 2006. стално запослен у Културном Центру Власотинце. Снима и монтира све важне догађаје у општини и ван ње. Члан је Удружења филмских уметника Србије... За себе каже да је пре свега сниматељ па онда све остало... Комплетан је аутор филмова које ствара. Добитник је Октобарске награде града Власотинца, а за своје филмско стваралаштво награђиван је више пута...

Nebojsa Ilic (Vlasotince, 1969.) Started his career in 1994. as a cameraman for a local television. Since 2006. he is an employee of Cultural center of Vlasotince. He records and edits all the important events in the municipality. He is a member of The Association of Film Artists of Serbia. He says that first and foremost he is a cameraman. He is the complete author of his films. He was awarded „October Prize“ of the city of Vlasotincac, and received several awards for his work.

ПУТ НАРОДНЕ НОШЊЕ

A JOURNEY OF A FOLK COSTUME

Мирослав Животић **Miroslav Zivotic**, Јована Дишић **Jovana Disic**,
Србија **Serbia**, 15.20 / 2018.

Настао као део програма Ноћи истраживача одржане у ОШ „Милисав Николић“ из Божевца, на иницијативу директорке Сребранке Томић, филм приказује данас готово заборављени начин израде одевних предмета – од прикупљања и обраде сировина до украшавања, и то кроз усмена сведочења забележена у Црљенцу, Кобилју и Божевцу.

Made as a part of Researcher's Night project held in elementary school "Milisav Nikolić" from Boževac, at the initiative of headmistress, Srebranka Tomić, this film shows almost forgotten method of making clothes, from collecting and processing materials, to embellishing, by using oral testimonies recorded in Crljenac, Kobilje and Boževac.

Јована Дишић (1987) истраживачким радом у области фолклористике бави се од почетка студија. Објављивала је оригиналне научне радове о грађи сакупљеној на терену. Члан је Удружења фолклориста Србије.

Jovana Disic (1987) she's been researcher in the field of folklore culture since the beginning of her university studies. She published her scientific works about data and material she collected through her field work.

Мирослав Животић (1956) годинама се бави фотографијом и видеом из хобија. У свет етнологије је ушао давне 1977, захваљујући покрету Младих истраживача Србије, чији је члан још увек.

Miroslav Zivotic (1956.) He has been engaged in photography and video as a hobby, for a long time. Into the world of ethnology he first stepped many years ago, in 1977. thanks to organization "Young Researchers of Serbia " and he is still their member.

РУСАЉКЕ RUSALKI

Александра Марковић **Aleksandra Markovic**, Srbija **Serbia**, 6.27 / 2018

У селу Дубока код Кучева још се верује у русаљке – жене које су на Свету Тројицу падале у занос и комуницирале са мртвима. Како би је повратили из транса, око ње играју коло на прастару мелодију Русаља, преносе је преко реке, чисте је биљем, укрштају мачевима. лме им води порекло од латинске речи за ружу, јер пада у доба када је најзеленије и најцветније.

Villagers of Duboka near Kučevo, still believe in *rusalki* – women who would fall into trance on Holy Trinity, and communicate with the dead. To break a woman the trance, people perform a circle dance around her to the ancient melody of *Rusalka*, carry her over the river, clean her up with the different herbs and cross swords around her. These women got their name from the Latin word for the rose, because this ritual is performed at the time of year when nature is green and full of flowers.

Александра Марковић (1989) је новинар РТС за Браничевски округ од 2015. Завршила је основне студије на Факултету за медије и комуникације, а мастер студије на Факултету политичких наука у Београду, смер комуникације. Воли да кроз посао чува добре ствари, учи о новим и упознаје људе.

Aleksandra Markovic (1989.) is a RTS correspondent for Braničevski region from 2015. She graduated from Faculty of Media and Communication, and earned a Masters degree at Faculty of Political Science in Belgrade, Department of Journalism and Communication. What she likes about her work is that through it she gets to keep good things, learn new ones, and meet people.

СЕКАР АРУМ – ИСКИВАЊЕ ЈАВАНСКОГ ГАМЕЛАНА SEKAR ARUM – FORGING THE JAVANESE GAMELAN

Морис Ганинг **Maurice Gunning**, Ирска, **Ireland**, 5.10 / 2017

Године 2016. Ирска светска музичка академија Универзитета у Лимерику, унајмила је мајстора Пака Сароја, врхунског произвођача гамелана, да направи цео комплет ових инструмената. Снимљен у Саројевој радионици у Суркарти, Централана Јава, овај филм документује производњу једног *јаванског гамелан гонга*, онако како су то радили стари гамелан мајстори, укључујући каљење, обликовање и подешавање новог инструмента начињеног од бронзе. Филм је фокусиран на израду једног од преко 40 инструмената из комплета; приказујући мајсторе који у сагласју раде како би на свет донели један гонг, открива нам музичку природу ковачког процеса, од ритмичног ударања по усвијаном материјалу, до покрета који подсећају на плес.

In 2016, the master gamelan maker, Pak Saroyo, was commissioned by the Irish World Academy of Music at the University of Limerick to make a full set of gamelan instruments. Filmed on location in Pak Saroyo's forge in Surakarta in Central Java, the documentary records the forging of a *Javanese Gamelan gong*, the methods employed by traditional gamelan makers, including the firing, moduling and tuning of a new bronze instrument. It focusses on the making of one of the 40-plus instruments in the set, revealing the musical nature of the forging process, from the rhythmic beating of red-hot metal, to the dance-like quality of gongsmiths, as they work in concert to bring single gong to life.

Морис Ганинг (1978. Лимерик) награђивани је ирски фотограф и документариста. Мастер студије фотографије и документаристике је завршио на Универзитету Велса. Члан је резиденцијалног програма за уметнике Ирске светске музичко-плесне академије Универзитета у Лимерику. Његови документарни филмови, подржани од стране ирских институција задужених за културу и уметност, одвели су га до различитих делова света. “Ганингов поетични, фрагментарни стил, савршено одговара оној врсти визуелног приповедања које се ослања на сећање, текстуалност и жељу да се истовремено евоцирају и прошлост и будућност.”

Maurice Gunning (1978, Limerick) is an award-winning Irish photographer and documentary filmmaker. He studied for his MFA in Documentary Photography at the University of Wales. He is the artist in residence at the Irish World Academy of Music and Dance at the University of Limerick. His documentary projects have brought him to many regions of the world, with support funding from the Irish Arts Council and Culture Ireland. “Gunning’s poetic, fragmentary style is perfectly suited to the kind of visual storytelling that draws on memory, text and longing to at once evoke the past and the present.”

СЕОСКА СЛАВА

VILLAGE PATRON SAINT DAY

Снежана Шапоњић Ашанин **Snezana Saponjic Asanin**,
Srbija **Serbia**, 24.02 / 2018

Филм је сниман у селу Жежевица код Чачка. Радња се одиграва на други дан Тројица, када је у овом крају *обећина*, односно сеоска *завешина*. Мештани се окупљају код манастира Жежевица, присуствују литургији, након које се организују литије и опход око сеоског атара. Литије се заустављају код записа, чита се молитва, урезује крст и посипа дрво вином.

Film was shot in the village Ježevica near Cacak. On the second day of Holy Trinity, people of this region celebrate *obetina*, ie. *zavetina*. Villagers gather in monastery Jaževica, attend liturgy, and after that they have procession and going around village area. Procession stops at *Zapis* (the holly tree every village has, mainly oak), prayers are read, cross carved into the tree, and then sprinkled with wine.

Снежана Шапоњић-Ашанин. Дипломирала на Филозофском факултету – Катедра за етнологију у Београду 1987. године. У Народном музеју у Чачку ради од 1.12. 1991. године. Положила стручни испит 1994, звање вишег кустоса стекла 2003. године, а звање музејског саветника 2011. године. Бави се истраживањем, бележењем и изучавањем духовне и материјалне културе.

Snezana Saponjic – Asanin. Graduated from Faculty of Philosophy, Department of Ethnology in Belgrade in 1987. She works in National Museum of Cacak since 1991. She passed professional exam in 1994, and became *senior custodian* in 2003. and museum advisor in 2011. She researches, documents and studies intangible and tangible cultural heritage.

СУСРЕТ MEETING PISHASHO

Реза Маџлеси **Reza Majlesi**, Иран **Iran**, 29.37 / 2017

Овај документарни филм говори о тешкој свакодневици једне марљиве сељанке и обичајима који се упражњавају у њеном селу уочи светог месеца Рамазана.

This documentary tells a story about difficult everyday life of a rural old woman and the traditions practiced in her village on the eve of the holy month of Ramadhan.

Реза Маџлеси. Писац, продуцент и редитељ преко 30 документарних и дугометражних филмова и две документарне серије. Документарни филмови: “Биби Таб” (1996); “Волан” (2003); “Зора је сванула” (2009); “С као црвено&црно” (2016); документарна серија од 13 епизода: “Традиционално венчање” (2011); “Кати & Стар” (2016)...

Reza Majlesi. Writer, producer and director of more than 30 documentaries, features, and two series of documentaries. Docs: “Bibi Tab” (1996); “Driving Wheel” (2003); “Dawn Stood Up” (2009); “S Like Red & Black” (2016); 13 parts. Documentary Series: “Ethnic Wedding” (2011); Feature “Kati & Star” (2016)...

ТРАГОВИМА НАШИХ ПРЕДАКА IN THE FOOTSTEPS OF OUR ANCESTORS

33

Лука Клапан **Luka Klapan**, Хрватска **Croatia**, 30 / 2017

У Придраги у Задарској жупанији делује културно уметничко друштво Лузарица. У свом раду они верно приказују и старинску прошњу те долазак сватова по младу. У прошлим временима живот на том подручју није био нимало лаган, родитељи су били ти који су доносили одлуку о томе хоће ли се њихова кћи удати за момка који ју је запросио. Задатак културно уметничког друштва је једини и основни, сведочити традицију за наслеђе будућим генерацијама.

Folk Song & Dance Ensemble Lužarica is active in Pridraga, in county od Zadar. They, very faithfully, preform a custom of traditional wedding proposal, when wedding entourage comes to get the bride. In the old times, life in that region wasn't easy, parents decided whether their daughter is going to marry the young man who proposed to her. The only and basic job of the Ensemble is to preserve the traditions and to convey them to the future generations.

Лука Клапан је сликар и филмација рођен 1970. у Придраги. Његови документарни филмови баве се савременим друштвеним и етнографским темама. Откад је snимио свој први експериментални филм 'Сан' приказан на 18. Данима хрвајског филма, snимио је више кратких филмова који су се вргели на страним и домаћим фестивалима. Тренутно snима и неколико документарца у локалној заједници.

Luka Klapan is a painter and a filmmaker born 1970 in Pridraga. His documentaries address contemporary and ethnographical issues. His first experimental film "Dream" was shown at the 18th Days of Croatian Film. Since then he made a number of short films shown at international and Croatian festivals. He is currently shooting several documentaries about the local community.

У ДОЛОВИМА РАВНИЦЕ IN THE VALLEYS OF THE PLAIN

Бојан Војнов **Bojan Vojnov**, Србија **Serbia**, 16.00 / 2017

Село представљено путовањем кроз сан младе девојке, која нас води кроз скривене пределе бескрајне равнице са много долова, подсећајући нас тако на обичаје, културу и традицију које намерно или случајно заборављамо. Да ли ћемо наше културно наслеђе чувати или игнорисати, препустити пропадању и нестајању, питање је које се упућује сваком од нас.

The village is represented by a journey through the dream of a young girl, who leads us through the hidden landscapes of an endless plain with many valleys, reminding us about customs, culture and traditions we, intentionally or unintentionally, forget. Are we going to preserve our cultural heritage, or we going to ignore it, leave it to perish and disappear? That is a question to all of us.

Бојан Војнов (1992. Панчево), докторанд, запослен на Пољопривредном факултету у Новом Саду. Председник НВО „Србија, мој дом“ за развој младих из области креативног стваралаштва. Оснивач традиционалне туристичко-еколошке манифестације „У смирај дана“ Делиблатска пешчара. Са својим тимом ради на стварању филмова са циљем представљања природних, културолошких и антрополошких одлика села.

Bojan Vojnov (1992, Pancevo). Ph.D. student, employed at the Faculty of Agriculture in Novi Sad. President of NGO "Serbia, my home" for development of young people in the field of creative industry. Founder of the traditional tourist-ecological event "U smiraj dana" Deliblatska pescara. Together with his team, he is working on creating documentary films with the aim of presenting natural, cultural and anthropological features of the village.

ЗА

У ИМЕ... IN THE NAME OF... OMVENDT...

35

Ерлини Кардани **Erlayne Kardany**, Норвешка **Norway**, 54 / 2017

Шта се деси када се човек кога волиш због тебе преобрати у ислам, а ти, заправо, покушаваш да побегнеш од вере? Читавих пет година, ауторка је камеру окретала у свом и правцу оних које воли, све време покушавајући да помири ислам и живот у једном модерном друштву. Конфликти због религије, шеријатског закона, обрезивања, претили су да ће растурилити њену породицу, кулминирали су на великим животним прекретницама: приликом чина преобраћења, венчања и рођења детета. Ауторка је пред собом имала тежак избор: вера или породица. У потрази за компромисом, са светом је поделила универзалну причу о жртвама које се подносе због љубави.

What happens when the man you love converts to Islam for you... but you yourself try to escape the religion? Over 5 years the filmmaker turns her camera on herself and her loved ones as she struggles to find peace living with Islam in a modern society. Conflict over religion, Sharia law and circumcision threatens to tear her family apart and it climaxes as they move through life's major turning points: Conversion, Marriage and Birth. A brutal choice has to be made between faith and family. In a search for compromise, she shares with the world a universal story about what you have to sacrifice for love.

“У име...” је деби документаристкиње **Ерлине Кардани** и њен први међународни филм. Дипломирала је на Факулетету савремених уметности, Универзита техничких наука Квинсленд, у Аустралији, 2003. године. Отада је радила на телевизијама у Сингапуру и Норвешкој; током снимања овог филма, родила је двоје деце.

“*In the Name of ...*” is **Erlayne Kardany's** debut as a documentary filmmaker, and her first international film. She graduated with a Bachelor in Film and TV from the Faculty of Creative Arts, Queensland University of Technology, Australia in 2003. Since then she has been working as a TV-professional in both Singapore and Norway – and gave birth to two kids, while making this film.

У ПОТРАЗИ ЗА ЗЕМЉОМ БЕЗ ЗЛА IN SEARCH OF THE LAND WITHOUT EVIL EM BUSCA DA TERRA SEM MALES

Ана Асаведо **Anna Azevedo**, Бразил **Brasil**, 15 / 2017

У митологији народа Гварани, *земља без зла* је место где човек проналази мир. На ободу Рио Де Жанеира, група староседелача, безземљаша, изградила је мало село, њихову алдеију. У том селу деца се подижу у складу са традицијом – уче гварани језик, али им се приближавају и видови модерне урбане културе попут асрап музике. У селу је стално присутан страх да ће “власници земље” протерати Гваране и да ће сељани бити приморани да изнова крену у потрагу за *земљом без зла*.

In Guarani mythology, *land without evil* is where people find peace. On the outskirts of Rio de Janeiro, the landless indigenous group rebuilt their small village, their aldeia. At the village children grow up among old traditions, like the Guarani language, and expressions of contemporary urban culture, such as rap music. There is always the tension that one day ‘the owners of the land’ will rise up and the Guaranis will be forced once again to leave in search of the *land without evil*.

Ана Асаведо је рођена у Рио Де Жанеиру. Она је филмски стваралац и визуелни уметник чији су радови излагани на значајним манифестацијама попут Берлинала, Ротердама, у МоМи, СРН:DOX, HotDocs, Венецијанском бијеналу. Учествовала је у радионици младих талана на Берлиналу, где је њен филм “BerlinBall” освојио награду “Берлин данас”, 2006. “Дрезница” је, 2008. ушао у такмичарску селекцију краћих филмова на истом фестивалу. У оквиру усавршавања сарађивала је са Абасом Киростамијем, бавила се сценаристичким радом у Есцuela де Цине у ТВ де Сан Антонио у Лос Бањосу, Куба. Освојила је награду Бразилске академије играног филма за кратке документарне филмове 2009. и 2010.

Anna Azevedo was born in Rio de Janeiro. Filmmaker and visual artist, she has been exhibiting works in important art events such as Berlinale, Rotterdam, MoMA, CPH:DOX, HotDocs, Venice Bienale and Mostra de S.Paulo. She took part in the Berlinale Talent Campus and her film “BerlinBall” won the Berlin Today Award at Berlinale 2006. “Dreznica” was in competition at the Berlinale Shorts 2008. Among her cinema studies: directing with Abbas Kiarostami and screenwriting at Escuela de Cine y TV de San Antonio de Los Baños, Cuba. Motion Picture Brazilian Academy Award for the Best 2009 and 2010 short documentary.

ФАЛА МАЈЦИ НА ДИВОЈЦИ THANK YOU, MOTHER OF THE BRIDE

37

Давор Борић **Davor Boric**, Хрватска **Croatia**, 29.31 / 2018

Како се свадбовало код младенке у гостићком крају, приказују чланови ФА др. Анте Старчевића на позорници Пучког училишта. Обичаје је истраживала и за сцену приредила Маја Рукавина. Чланови ансамбла говоре о мушко-женским односима и присјећају се властитих животних искустава.

Members of FA dr. Ante Starčević, on the theatre stage of „Pučko učilište“, present the customs of the traditional wedding in Gospić region. Maja Rukavina researched about the customs, and adapted them for the performance. The members of the company talk about men-women relationships, and reminisce about their own experiences.

Давор Борић рођен је у Загребу 1966. године. На Хрватској телевизији запослен је од 1966. као реализатор и редитељ. Матична му је Редакција религијског програма, али често реализује пројекте у другим редакцијама. Аутор је низа документарних репортажа и документарних филмова. За документарца „Трагом сјећања“ награђен је Златном уљаницом на 16. Данима хрватског филма, те посебним признањима на 1. фестивалу хрватских верских филмова у Ријечи и Фестивалу Маџнификацй у Белорусији.

Davor Boric was born in Zagreb in 1966. He started to work at HRT in 1996. as a director. He originally belongs to the Department of religious programs, but often he makes projects in other departments. He is the author of many documentary reportages and films. For the documentary „Following the Memories“ he received the Zlatna uljanica award at the 16. Days of Croatian films, and also special awards at 1st. Festival of Croatian religious films in Rijeka and at the Magnifikat festival in Belarus.

ХОМОЉСКИ ЗМАЈ DRAGON OF HOMOLJE

Јасна Јанковић *Jasna Jankovic*, Србија *Serbia*, 11.20 / 2019

Репортажа говори о веровањима Влаха из Хомољског краја у бића попут змаја и шумске мајке. Како изгледа ватрени змај, када долази “муња падури” и шта њено појављивање значи, приповедају житељи Источне Србије.

Vlachs from Homolje region, believe in dragon-like creatures, and “forest mothers”. What does a fire dragon look like? When does “mama paduri” appear, and what is the meaning of it – this is the story told by villagers from Eastern Serbia.

Јасна Јанковић (Загреб, 1985.) завршила X београдску гимназију, дипломирала 2010. на Факултету политичких наука, смер новинарско-комуниколошки. Након праксе на BBC World Service радију у Лондону и кратког искуства у ПГ Мрежа, почиње да ради 2010. на Првој телевизији у емисији Експлозив. Аутор је бројних прилога и кратких документарца који обрађују истраживачке, етнолошке и историјске теме, попут серијала о Стогодишњици Првог светског рата и интервјуа са унуком Франца Фердинанда у Бечу, Милунки Савић, Момчилу Гаврићу, серијала о крађи беба у Србији, документарца о Легији странаца који је сниман у Француској, интервјуа са Никитом Михалковим, итд. Добитник је две “Златне буклије” и “Златне Нике”.

Jasna Jankovic (Zagreb, 1985.) went to Tenth Belgrade Gymnasium, graduated in 2010. from the Faculty of Political Science, Department of Journalism and Communication. After apprenticeship at BBC World Service radio in London, and brief experience at PG “Net”, she began her employment at TV “Prva” in the show “Explosive”. She made number of pieces and short documentaries with topics connected to research, ethnology and history such as: series about 100th anniversary from WWI and interview with Franz Ferdinand’s grandson in Vienna, Milunka Savić, Momčilo Gavrić, series “Babies Theft in Serbia”, documentary about Foreign Legion shot in France, interview with Nikita Mihalkov. She is the winner of two “Golden Buklija” and “Golden Nike”.

ХОМОЉСКИ РОГ

THE HORN OF HOMOLJE

Александра Марковић **Aleksandra Markovic**,
Србија **Serbia**, 6.10 / 2018

39

Хомољске планине чувају бројне тајне и лепоте. Тако су од заборавачачувале и *бушин*, традиционални инструмент, који је данас веома редак, али намену није изгубио. За то су најзаслужнији људи посвећени наслеђу, који и данас знају да га направе. *Бушен*, *бушин*, или *рикало*, један је од најстаријих инструмената, карактеристичан за Хомољске планине.

Mountains of Homolje keep many secrets and beauties. One of the things saved from oblivion is *bušin*, which is nowadays very rare traditional instrument, but its use is still very well known. A credit for that goes to people dedicated to heritage, who still know how to make it. *Bušen*, *bušin* or *rikalo* is one of the oldest instruments characteristic for the region of Homoljske Mountains.

Александра Марковић (1989) је новинар РТС за Браничевски округ од 2015. Завршила је основне студије на Факултету за медије и комуникације, а мастер студије на Факултету политичких наука у Београду, смер комуникације. Воли да кроз посао чува добре ствари, учи о новим и упознаје људе.

Aleksandra Markovic (1989.) is a RTS correspondent for Branicevski region from 2015. She graduated from Faculty of Media and Communication, and earned a Masters degree at Faculty of Political Science in Belgrade, Department of Journalism and Communication. What she likes about her work is that through it she gets to keep good things, learn new ones, and meet people.

ЦУРА! GRRL!

Даниел Субервиола **Daniel Suberviola**, Шведска, Шпанија
Sweden, Spain, 29 / 2018

За већину девојка, пролазак кроз адолесценцију и отпочињање живота као слободна, независна жена, опасно је путовање. Суочавају се са сексуалним узнемиравањем, дечјим браковима, нежељеним сексуалним односима итд. Роксана (из Колумбије), Енџа (Источни Тимор) и Џој (Уганда) представљају милионе других девојака које покушавају да се снађу на истом путовању.

For most girls, going through adolescence and becoming free and independent women is a dangerous journey. They face sexual harassment, child marriage, unwanted sexual relations and more. Roxana (Colombia), Encya (East Timor) and Joy (Uganda) represent millions of other girls who are navigating the same journey.

Данијел Субервиола (Мадрид, Шпанија, 1975.) каријеру је започео као сценариста сатиричног дневника “Вести једне лутке” (Kanal+). Затим је био репортер (CNN+, CUATRO, CADENA SER) све док није основао Asma Films. Као филмски редитељ био је номинаван за награду “Гоја” за кратки филм “Човек који је био присутан”, а његови радови су приказивани на фестивалима и телевизијама широм света. Данас је посвећен развоју филмова који се баве проблемима мањина и родном равноправношћу.

Daniel Suberviola (Madrid, Spain, 1975) began his career as a scriptwriter for the satirical news programme “Las noticias del guiñol” (Canal+). Then he became news reporter (CNN+, CUATRO, CADENA SER) until he founded Asma Films. As a film director he has been nominated to the Goya Awards with the short film “The Man Who Was There”, and his works have been shown in festivals and televisions all over the world. Nowadays, he is committed to develop films focused in addressing minorities and gender issues.

“ЧИТУЉА”, БЕЛЕЖНИЦА КОЈА ЧУВА СЕЋАЊЕ НА ПОРОДИЧНО СТАБЛО

ČITULJA, THE NOTEBOOK THAT KEEPS THE MEMORY OF THE FAMILY TREE

Наталија Видић **Natalija Vidic**,
Србија **Serbia**, 2.00 / 2018

„Читуља“ је назив бележнице која се с колена на колена преноси у фамилијама Николић и Драшковић из ужичке Трнаве, у којој воде евиденцију о својим прецима готово 150 година. Чува се као реликвија и износи на гробље где помену све претке, да се нико не заборави, чак и они којих се више нико не сећа.

“Čitulja” is a name for a notebook that is passed from generation to generation in the families Nikolić and Drašković from Uzička Trnava. In it they keep record of their ancestors for almost 150 years. They cherish it like relic, and bring to the graveyard where they mention all the ancestors, no one is forgotten, not even those nobody remembers anymore.

Наталија Видић, рођена 1964. у Ужицу, где је завршила основну и средњу школу, а Факултет политичких наука у Београду (новинарски смер). Готово три деценије је дописник РТС-а из Ужица (најпре као хонорарац, а стално запослена од 1996. године). Осим бројних прилога које ради за емисије Информативног програма РТС-а из Златиборског округа, аутор је и више документарних емисија.

Natalija Vidic was born 1964. in Uzice, where she finished primary school and high school; she graduated from Faculty of Political Science in Belgrade (journalism). For almost three decades she has been RTS correspondent from Uzice (first as a temporary, and from 1996. as a permanent employee). In addition to numerous news pieces from the region of Zlatibor for the News program, she was the author of several documentary programs.

Индекс филмова

АКО МЕ ПРИМАШ ЗА БРАТА, ЈА ТЕБЕ ПРИМАМ...	7
БИСТРИЧКЕ ВОДЕНИЦЕ	8
ВАТРА ЗА МРТВЕ	9
ВЕЛИКИ ПЕТАК У КРСТАТОЈ ЦАМИЈИ	10
ВЕРТЕП У СРЕМУ	11
ВЕШТИЧЈИ РЕЗ	12
ДЈЕЛО ВЈЕРЕ И ЉУБАВИ	13
ЖРВАЊ	14
ЗВУЦИ СА СЕМЕТЕША - ЕТНОМУЗИКОЛОШКО	
ИСТРАЖИВАЊЕ ДАНИЦЕ КРСТИЋ	15
ИГРАНКА ЗА ПОКОЈНОГ ЕМИЛИЈАНА	16
КАРТОЛИНЕ - Момјан	17
КАРТОЛИНЕ - Штригова	18
КОРИДА	19
ЛУ-ЛУ-ЛУ-ЛУ	20
МУДРОСТ ПЛАНИНА	21
НЕКОМ СВОМЕ	22
О МЕСЕЦУ, ЛУНИ И ЊИХОВИМ ОДБЛЕСЦИМА	23
ПАНЦУЛА: КАКО ПЛЕШЕМО	24
ПРЕВОДИ	25
ПРОИЗВОДЊА КАЈМАКА	26
ПУТ ЈЕДНЕ НИТИ	27
ПУТ НАРОДНЕ НОШЊЕ	28
РУСАЉКЕ	29
СЕКАР АРУМ - ИСКИВАЊЕ ЈАВАНСКОГ ГАМЕЛАНА	30
СЕОСКА СЛАВА	31
СУСРЕТ	32
ТРАГОВИМА НАШИХ ПРЕДАКА	33
У ДОЛОВИМА РАВНИЦЕ	34
У ИМЕ...	35
У ПОТРАЗИ ЗА ЗЕМЉОМ БЕЗ ЗЛА	36
ФАЛА МАЈЦИ НА ДИВОЈЦИ	37
ХОМОЉСКИ ЗМАЈ	38
ХОМОЉСКИ РОГ	39
ЦУРА!	40
"ЧИТУЉА", БЕЛЕЖНИЦА КОЈА ЧУВА	
СЕЋАЊЕ НА ПОРОДИЧНО СТАБЛО	41

Index of the films

ACCEPT ME AS YOUR BROTHER, I DO ACCEPT YOU	7
A JOURNEY OF A FOLK COSTUME	28
A JOURNEY OF A THREAD	27
CITULJA, THE NOTEBOOK THAT KEEPS	
THE MEMORY OF THE FAMILY TREE	41
CORRIDA	19
DANCE FOR THE LATE EMILIJAN	16
DRAGON OF HOMOLJE	38
FIRE FOR THE DEAD	9
GOOD FRIDAY IN KRSTATA MOSQUE	10
GRRL!	40
HAND MILL	14
THE HORN OF HOMOLJE	39
IN THE FOOTSTEPS OF OUR ANCESTORS	33
IN THE NAME OF...	35
IN THE VALLEYS OF THE PLAIN	34
IN SEARCH OF THE LAND WITHOUT EVIL	36
LOO-LOO LOO-LOO	20
MAKING OF KAYMAK	26
MEETING	32
MILLS OF BISTRICA	8
ON THE MOON, LUNA, AND THEIR REFLECTION	23
OURS	22
PANTSULA: HOW WE MOVE	24
POSTCARDS - Momjan	17
POSTCARDS - Strigova	18
RUSALKI	29
SEKAR ARUM - FORGING THE JAVANESE GAMELAN	30
SOUNDS FROM SEMETES - DANICA KRSTIC'S	
ETHNOMUSICOLOGICAL RESEARCH	15
THANK YOU, MOTHER OF THE BRIDE	37
THE ACT OF FAITH AND LOVE	13
TRANSLATIONS	25
VERTEP IN SREM	11
VILLAGE PATRON SAINT DAY	31
WISDOM OF THE MOUNTAINS	21
WITCH'S CUT	12

Индекс аутора

Асаведо Ана	7
Баденхорст Јури	24
Безиновић Игор	17
Борић Давор	37
Видић Наталија	41
Војнов Бојан	34
Вогринц Видали Ивана	23
Вуковић Миљана	9
Ганинг Морис	30
Егембердијева Гулзат	14
Животић Мирослав	28
Зенер Тине	25
Илић Небојша	27
Јанковић Јасна	38
Јаснић Миле	15
Јовчић Јелена	11
Јонгблут Даан	21
Клапан Лука	33
Кардани Ерлини	35
Лолић Мочевећ Мирра	13
Марковић Александра Х2	29,39
Маџлеси Реза	32
Миљанић Светлана	7
Пејичић Зоран	19
Пипал Ивана	18
Савић Новица	8
Сиљаноски Радомирка	12
Стојановић Слаћан	10
Субервиола Даниел	40
Тодоровић Тодоровић Х2	16,20
Шаботић Сеад	22
Шапоњић Ашанин Снежана Х2	26,31

Index of the authors

Azevedo Anna	7
Badenhorst Juri	24
Bezinovic Igor	17
Boric Davor	37
Egemberdieva Gulzat	14
Gunning Maurice	30
Ilic Nebojsa	27
Jankovic Jasna	38
Jasnic Mile	15
Jongbloed Daan	21
Jovcic Jelena	11
Kardany Erlynee	35
Klapan Luka	33
Lolic Mocevic Mira	13
Majlesi Reza	32
Markovic Aleksandra 2X	29,39
Miljanic Svetlana	7
Pejicic Zoran	19
Pipal Ivana	18
Sabotic Sead	22
Saponjic Asantin Snezana 2X	26,31
Savic Novica	8
Siljanoski Radomirka	12
Stojanovic Sladjan	10
Suberviola Daniel	40
Todorovic Predrag 2X	16,20
Vidic Natalija	41
Vogrinc Vidali Ivana	23
Vojnov Bojan	34
Vukovic Miljana	9
Zenner Tinne	25
Zivotic Miroslav	28

ХВАЛА! / THANKS!

ОПШТИНА КУЧЕВО
MUNICIPALITY OF KUCEVO

**ВЕЉКО
ДУГОШЕВИЋ**
ЦЕНТАР ЗА КУЛТУРУ КУЧЕВО

**28 ФЕСТИВАЛ ТЕЛЕВИЗИЈСКОГ
ЕТНОЛОШКОГ ФИЛМА**
**28th FESTIVAL OF TV
ETHNOLOGICAL FILMS**
КУЧЕВО / KUCEVO * 15-19/7/2019

Издавач / Publisher
Центар за културу „Вељко Дугошевић” Кучево
Трг Вељка Дугошевића 30
Centre for Culture “Veljko Dugosevic” Kucevo
Veljka Dugosevica Sq. 30

Tel: +381(0)12852466
www.homoljskimotivikucevo.org
homoljskimotivikucevo@gmail.com

За издавача / For the Publisher
Јасмина Благојевић, директор
Jasmina Blagojevic, Director

Уредници / Editors:
Невенка Гордић Ташић, Владимир Перовић
Nevenka Gordic Tasic, Vladimir Perovic

Дизајн & Штамп / Design & Printing:
Компромис дизајн Пожаревац
Kompromis design Pozarevac

Тираж / Print Run:
150

www.homoljskimotivikucevo.org

ФЕСТЕФ

